AJŤÁK bez chyb a jeho život.

Milý Přátelé, opravdu žádný ajťák není dokonalý.

Skvělým příklad jsem totiž já, samozřejmě je často potřeba řešit nějaký problém či chybu ale hold se to často neobejde beze mnou vytvořených komplikací jako je omylné náhlé smazání databáze, nebo odstranit celý systém který má několika násobnou ochranu to přeci není nic těžkého.

Něco opravit pro nás často znamená opak, tedy opravit jednu chybu a vytvořit jich dalších dvacet a celé si to zpříjemnit uzamčením systému.

Občas nám někdo důvěřuje na tolik aby si u náš nechal opravit svůj počítač, nikdo ale už naštěstí neví jak to probíhá a komu svého miláčka požírajícího elektřinu svěřují. Ne jen že dokážeme vrčící monstrum "zákazníka" dostat do horšího stavu než se nám dostalo do rukou, ale jsme i odvážení a ochotní si za tuto skvělou práci naúčtovat nemalou částku.

Do konce si k naší práci nárokujeme pořádné podmínky. To že chci pracovat kde se mi znova za chce není nic nového. Ale pořádný servis jako je dobrá káva přímo na stůl, a oběd přesně ve 12:00 na stole je pro nás samozřejmost. Ale i tak většině z nás cesta z postele do naší kanceláře trvá dlouhých 10 sekund, totiž kdyby trvala déle je to pro nás dosti nebezpečný a vyčerpávající pohyb.

Spousta lidí si nás představuje jako zalezlé introverty u stolu z klávesnicí a myší, pravdou je že pro svou práci máme jedinečné místo kde trávíme spoustu času, také je pravdou že se ne příliš rádi s někým bavíme, totiž s někým se bavit je pro nás něco jako běžet 50 km biatlon. Také nás spousta lidí vidí jako zarostlí, smradlaví individua kterým v hlavě probíhají jaderné výpočty i přesto že přemýšlíme nad tím kde nám chybí čárka.

Osnova:

- 1. Úvod
- 2. Vlastní vyprávění
 - a) Moje nešikovnost
 - b) Oprava chyb
 - c) Důvěra lidí, kteří tomu nerozumí
 - d) Pohodlí
 - e) Představa lidí